Offentliggjort d. 23. februar 2019

Personalegodebeskatning - virksomhedsejerens egen fortæring©

Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen
www.v.dk

Landsskatteretten fik for nylig forelagt en sag om beskatning vedrørende udgifter til mad til hovedaktionæren og hans samlever, som selskabet havde betalt. Selv om maden efter det oplyste var spist bl.a. i forbindelse med overarbejde m.v., blev aktionæren personalegodebeskattet af det modtagne.

Landsskatteretten har med en afgørelse fra januar 2019 sat fingeren på et lille, men formentligt ømt, punkt i flere ejerledede virksomheder.

Afgørelsen drejer sig om den skattemæssige håndtering af en virksomheds udgifter til fortæring til ejerkredsen.

I den pågældende sag var der tale om et selskab, der havde betalt for udgifter til mad spist af den ansatte hovedaktionær. Samme problemstilling foreligger i virksomheder, som drives af ejeren i personligt regi, hvor virksomhedsskatteordningen belastes med sådanne udgifter.

Spørgsmålet i den konkrete sag var, om selskabets betaling af disse udgifter skulle anses som et skattepligtigt personalegode for hovedaktionæren og samleveren - og som konsekvens heraf, at om selskabet skulle pålægges at indberette yderligere løn til indkomstregistret.

Offentliggjort d. 23. februar 2019

Bespisning er et personalegode

Udgangspunktet for beskatning ved bespisning af virksomhedens personale er, at medarbejderen skal beskattes af den modtagne mad som et personalegode.

Indgår maden som en del af medarbejderens løn, skal medarbejderen beskattes efter reglerne om fri kost. Det betyder nærmere, at medarbejderen skal beskattes af, hvad der betegnes som ”sparet privatforbrug”, dvs. medarbejderens besparelse ved ikke selv at skulle afholde udgiften til madpakken.

Indgår kosten *ikke* som en del af lønnen, men får medarbejderen mad på arbejdspladsen, skal medarbejderen som udgangspunkt ligeledes beskattes af værdien af den modtagne maden. Beskatningsgrundlaget er i dette tilfælde markedsværdien af det modtagne.

Undtaget fra denne beskatning er dog tilfælde, hvor arbejdsgiveren yder et tilskud af forholdsvis begrænset omfang til en *almindelig kantineordning*, der kun er til rådighed på *arbejdspladsen*, som er ydet som led i *almindelig personalepleje*, og hvor det er *vanskeligt at henføre en bestemt værdi til den enkelte medarbejder*. I så fald indtræder der ikke beskatning af bidraget fra arbejdsgiveren til kantinens drift.

Skattemyndighederne har fastsat nogle vejledende værdier for, hvilken pris medarbejderne mindst skal betale for almindelig gængs kantinemad for at kunne være sikre på at undgå at blive beskattet af det gode, som arbejdsgiverens tilskud til et standardmåltid i form af tilskud til kantinedriften repræsenterer.

Betaler medarbejderen følgende for et standardmåltid under de beskrevne forudsætninger, vil maden ikke være skattepligtig for medarbejderen:

- Et standardmåltid eksklusive drikkevarer: 15 kr.
- Et standardmåltid inklusive drikkevarer: 20 kr.

Ved et standardmåltid forstås, for så vidt angår smørrebrød, typisk tre almindelige stykker mad. Indtages der kun ét stykke almindeligt smørrebrød, skal den vejledende pris for ma-

den reduceres skønsmæssigt. Almindelige varme retter betragtes normalt også som standardmåltider.

Et standardmåltid efter styresignalet kan også være et morgenmadsmåltid bestående af yoghurt, havregryn og cornflakes, samt forskellige typer brød og boller med et udvalg af pålæg.

Værdierne er kun vejledende. Hvis det kan bevises, at den faktiske kostpris er lavere end 15/20 kr. pr. måltid, må maden sælges til medarbejderne til kostpris, uden at det medfører beskatning for medarbejderne.

Er der omvendt tale om luksusmad, må de vejledende satser ikke anvendes, og der skal foretages en konkret vurdering.

Modtager medarbejderne fast mere end ét måltid om dagen, hvortil der er ydet tilskud, vil den underliggende forudsætning for denne beskatningspraksis om, at godet ikke er af væsentlig økonomisk værdi, som udgangspunkt ikke være opfyldt.

Bespisning ved overarbejde

Det nok ikke usædvanligt, at arbejdsgiveren sørger for en let anretning som aftensmad i tilfælde, hvor en medarbejder må arbejde over i flere timer. Mad og drikkevarer, som arbejdsgiveren af hensyn til den ansattes arbejde stiller til rådighed i særlige tilfælde, f.eks. i forbindelse med overarbejde, udløser efter praksis ikke beskatning, hvis den samlede værdi af disse goder til den enkelte medarbejder ikke overstiger et grundbeløb, der i 2019 er på 6.200 kr.

Offentliggjort d. 23. februar 2019

Bespisning af ejerkredsen

Hovedaktionærer, der er ansat i selskabet, er på den ene side som udgangspunkt omfattet af samme regler som selskabets øvrige ansatte.

På den anden side står det også klart, at selskabets betaling af en ansat hovedaktionærs private udgifter, herunder mad, er skattepligtig for hovedaktionæren.

Der skal med andre ord foretages en afgrænsning mellem på den ene side ydelser fra selskabet, der har karakter af ”almindelige personaleudgifter” og på den anden side privatudgifter.

Denne sondring kan antage en noget aparte karakter, bl.a. i tilfælde, hvor der er tale om mindre virksomheder. F.eks. er det for en lille håndværksvirksomhed, hvor håndværkeren er hovedaktionær og selskabets eneste ansatte, vanskeligt at tale om *tilskud af begrænset omfang* til en kantineordning, der kun er til rådighed på *arbejdspladsen*, og hvor det er *vanskeligt at henføre en bestemt værdi til den enkelte medarbejder.*

Samme problemstilling ses for andre personalegoder, som en virksomhed efter praksis normalt vil kunne finansiere eller bidrage til uden skattemæssige konsekvenser for medarbejderne, f.eks. firmaskovture, julefrokoster, personalefester med ledsager m.v. For håndværksmesteren kan det i sådanne tilfælde blive meget vanskeligt at undgå beskatning, hvis selskabet bekoster en personalefest eller en julefrokost for håndværksmesteren med frue.

Som en endog meget restriktiv afgørelse kan peges på en sag fra slutningen af 1990´erne, hvor Landsskatteretten beskattede en ejendomsmægler af værdien af rundstykker, som ejendomsmægleren og en medarbejder indtog hver morgen før kontorets åbning. For ejendomsmægleren var der næppe tvivl om, at i hvert fald ét af motiverne var at opretholde den gode samarbejdsånd på kontoret. Men som nævnt blev udgiften anset som en privatudgift for ham.

Offentliggjort d. 23. februar 2019

Landsskatterettens afgørelse af 7. januar 2019 [1]

Landsskatteretten har senest ved en afgørelse af 7. januar 2018 truffet afgørelse i en sådan sag om et selskabs bespisning af hovedaktionæren og dennes samlever. Hovedaktionæren arbejdede på fuld tid og samleveren ca. 40 timer om måneden i selskabet.

Skattemyndighederne havde i forbindelse med et kontrolbesøg gennemgået selskabets regnskabsmateriale og havde i den forbindelse konstateret, at selskabet nogle gange hvert år havde indkøbt mad for et beløb i størrelsesordenen 7 – 9.000 kr. årligt. Udgifterne var bogført med teksten ”Mad – ledermøder” på kontoen for personaleomkostninger.

Selskabet havde i den forbindelse oplyst, at maden var indkøbt i forbindelse med ”ledermøde, overarbejde, afsluttet bogføring, gennemgang af fakturaer m.v.”, og at maden var indtaget af hovedaktionæren og samleveren, enten i selskabets lokaler eller på den private bopæl, både på hverdage og i weekender.

Efter skattemyndighedernes opfattelse måtte selskabets udgifter til mad anses som en privat udgift for hovedaktionæren og samleveren, og myndighederne pålagde følgelig selskabet at indberette madudgifterne som yderligere løn.

Denne vurdering var Landsskatteretten enig i, og pålægget om lønindberetning blev derfor opretholdt.

Landsskatteretten afviste herunder selskabets synspunkt om, at maden var indtaget i forbindelse med overarbejde, og at værdien derfor var skattefri for hovedaktionæren og samleveren.

Vedrørende samleveren lagde Landsskatteretten til grund, at hun med en arbejdstid på 40 timer om måneden kun havde overarbejde i begrænset omfang.

---

[1] Journalnr. 18-0004130

Offentliggjort d. 23. februar 2019

Videre bemærkede Landsskatteretten, at udgiften til maden måtte anses som en privat udgift, da maden var indtaget af hovedaktionæren og samleveren på deres private bopæl, og ikke alene var indtaget i forbindelse med overarbejde, men i forskellige forbindelser, herunder i forbindelse med ledermøder, overarbejde, afsluttet bogføring m.v.

Fra Landsskatterettens side blev således anlagt en ganske nøgtern vurdering af sagen. Men der er næppe nogen tvivl om, at hovedaktionæren anså resultatet som meget urimeligt, da der efter hans opfattelse var tale om beskatning af ”mad indtaget i forbindelse med mange timers overarbejde”.

——— o ———

Bodil Christiansen
Advokat (L)
Tommy V. Christiansen
Advokat (H), cand. merc. (R)
Tlf. 70 150 800
Mob. 40 100 800
tommy@v.dk
www.v.dk